

ก่อนกำเนิดเป็นวัดเซนต์หลุยส์

พระสังฆราช หลุยส์ เวย์ และ วัดเซนต์หลุยส์

Date	Age	Event	Title
6 Jan 1840		Born	<i>Araules, France</i>
10 Jun 1865	25.4	Ordained Priest	Priest of La Société des Missions Etrangères
30 Jul 1875	35.6	Appointed	Vicar Apostolic of Eastern Siam (Siam Orientale), Thailand
30 Jul 1875	35.6	Appointed	Titular Bishop of Gerasa
5 Dec 1875	35.9	Ordained Bishop	Titular Bishop of Gerasa
21 Feb 1909	69.1	Died	Vicar Apostolic of Eastern Siam (Siam Orientale), Thailand

ที่ดินทั้งหมดของมิสซังกรุงเทพฯ ที่อยู่ตามเซนต์หลุยส์ ซอย 1 (สาทร 15), ซอย 2 (สาทร 13) และ ซอย 3 (สาทร 11) ทั้งหมดนี้คือที่ดินซึ่ง ๗พณฯ หลุยส์ เวย์ (Louis VEY) เป็นผู้ซื้อไว้ ที่ดินดังกล่าวปัจจุบัน ประกอบด้วย โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์, โบสถ์เซนต์หลุยส์, โรงเรียนต่าง ๆ และที่ดินปลูกสร้างที่อยู่อาศัย ซึ่งทางมิสซังได้จำหน่ายไปภายหลัง ฯลฯ

ความปรารถนาในตอนแรกของพระสังฆราชเวย์ คือ โรงพยาบาล และที่ดินให้คริสตังมาปลูกบ้านอยู่ โดยรอบ และต่อมาก็จะได้จัดให้มีโรงเรียนทั้งหลาย และสุดท้ายให้มีวัดสักหลังหนึ่ง

ในรายงานประจำปี ค.ศ.1884 ๗พณฯ หลุยส์ เวย์ พระสังฆราชแห่งเกราะซาและเป็นประมุขเทียบสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขียนไว้ว่า "...จำเป็นจะต้องสร้างโรงเรียนใหญ่ ๆ ที่กรุงเทพฯ แล้ว แต่อันิจา! เงินทุนของมิสซังเรามีไม่พอ และอีกอย่างหนึ่ง ความจำเป็นที่จะต้องสร้างโรงพยาบาลรับคนไข้จากชนบท และจากพระนครนี้เอง ก็กำลังปรากฏอย่างแจ่มชัดอีกด้วย สำหรับงานชิ้นนี้ ต่างคนต่างตั้งความหวังอยู่ที่ใคร... ก็ในมิสซังคาทอลิกของเรา! เราจะเอาทุนที่ไหนมาสร้าง?"

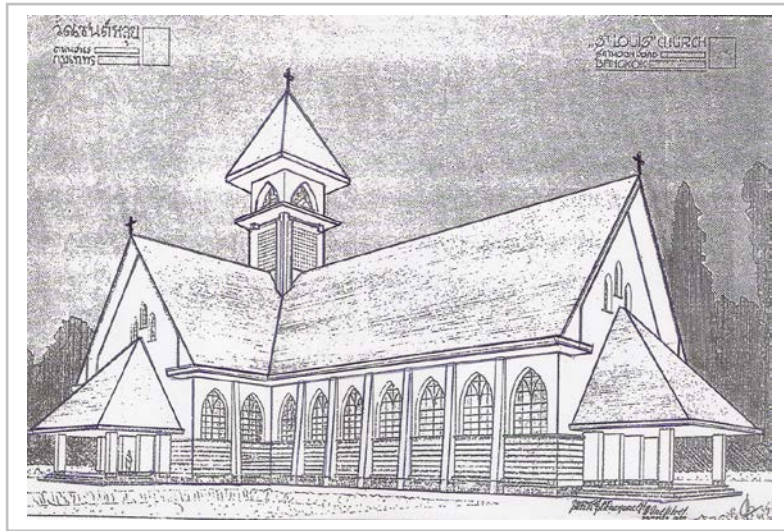
ส่วนในบันทึกวันแรก ๆ ของโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ได้จัดไว้ว่า "๗พณฯ หลุยส์ เวย์ สนใจมากในเรื่องการเปิดโรงเรียน กับกิจการเมตตาทั้งมวล ท่านเข้าใจดีว่า จำเป็นต้องมีสถาบันรักษาพยาบาล อันเป็นประโยชน์ต่อชาวยุโรปในกรุงเทพฯ กับต่อชาวไทยทั้งหลาย ด้วยเห็นว่า จำนวนชาวต่างประเทศในเมืองหลวงเพิ่มทวีขึ้นเสมอ และ ๗พณฯ เสียหายที่สมัยนั้นยังไม่มีสถาบันคาทอลิกสำหรับรักษาคนเจ็บไข้"

อนิจจา! เรื่องเศรษฐกิจของมิสซังก็อำนวยการไม่พอเพียง ทำให้โครงการนี้ชะงักงันเป็นเวลานาน และต่อมาสามารถลงมือได้บางส่วนในปี ค.ศ. 1896 เท่านั้น

เมื่อปี ร.ศ.112 (ค.ศ.1893 หรือ พ.ศ.2436) เกิดเหตุการณ์รุนแรงระหว่างประเทศไทยกับฝรั่งเศส ซึ่งมี นายซาวี (PAVIE) เป็นผู้แทนฝ่ายฝรั่งเศส จึงมีใช้สมัยที่ในหลวงของไทย จะทรงเป็นผู้พระราชทานที่ดินให้มิสซังตามคำบอกเล่าของบางคน จึงเห็นเป็นการไม่สมควรที่จะเสาะความเป็นไปทางการเมืองกับทางทหาร ณ ที่นี้ แต่แล้วในที่สุดของเรื่องที่เกิดขึ้น ทำให้รัฐบาลไทยต้องทำสัญญาคืนที่ดินหลายส่วนให้แก่ประเทศเขมร, ประเทศลาว อันเป็นที่ดินซึ่งกองทัพไทยไปยึดมาคราก่อน และเพื่อเป็นประกันว่า รัฐบาลไทยจะส่งคืนดินแดนเหล่านั้นให้เรียบร้อย ทางไทยก็จ่ายอมให้มีทหารฝรั่งเศสมาประจำการที่จันทบุรี จนกว่าเรื่องจะสงบ แต่ทหารเหล่านั้นซึ่งมาอยู่ในเมืองไทยตั้งแต่ ค.ศ.1894-1907 ก็คงจะมีการล้มป่วยลงบ้าง ดังนั้น รัฐบาลฝรั่งเศสจึงขอร้องให้พระสังฆราช หลุยส์ เวย์ จัดสร้างโรงพยาบาลสักแห่ง เพื่อสามารถรักษาคนไข้ โดยมอบเงินจำนวน 250,000 ฟรังก์ เพื่อช่วยมิสซังดำเนินการ เงินจำนวนนี้ ส่วนหนึ่งได้ฝากไว้ที่กรุงปารีสเป็นเงิน 200,000 ฟรังก์ สำหรับซื้ออุปกรณ์การรักษาให้แก่โรงพยาบาลแห่งนี้ ส่วนอีก 50,000 ฟรังก์ มอบให้กับ ๗พณฯ หลุยส์ เวย์ ไว้จัดหาซื้อที่ดินและก่อสร้างโรงพยาบาล

๗พณฯ หลุยส์ เวย์ เห็นโอกาสอันเหมาะสม จึงรับไว้ด้วยความยินดีและขอบพระคุณพระเป็นเจ้า เพราะท่านเล็งเห็นการณ์ไกล เหมือนเป็นนิมิตว่า ถ้าซื้อที่ดินเพื่อสร้างโรงพยาบาลได้แล้ว เรื่องเงินทุนที่จำเป็นสำหรับการสร้างก็คงหาได้แน่ จึงสั่งให้ คุณพ่อ หลุยส์ โรมิเออ (ROMIEU) เภรณิกของมิสซังให้ช่วยกันหาและซื้อที่เหมาะสม ๆ เพื่อสร้างโรงพยาบาลทันที และจะทำการสร้างวัดในภายหลังเมื่อถึงโอกาส แม้หมดเงินที่ได้รับไว้ ก็ไม่เป็นไร

*** จากหลักฐานของศูนย์กลางคณะ M.E.P. ที่ปารีส, และของ ฯพณฯ หลุยส์ โชแรง ใน ค.ศ.1957 หน้า 200 และ ค.ศ.1959 ฉบับที่ 1 หน้า 4
(Cf. "L'Hopital St.Louis" par Mgr Chorin, dans P.P.1959 No.1 p.4 Noces de diamante de l'Hopital : 15 Septembre 1958)

ภาพพื้นที่ที่ถูกซื้อไว้ในสมัย ฯพณฯ หลุยส์ เวย์

การซื้อที่ดิน

สมัยก่อน กรุงเทพฯ ไม่เหมือนกับที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ด้วยว่าเวลานั้นแถบสี่พระยา สุรวงศ์ สีลม สาทร ฯลฯ ล้วนเป็นเรือกสวนไร่นา ราคาที่ดินก็ไม่แพง ไร่หนึ่ง ๆ ซื้อกันได้ในราคาราว 100-150 บาท (มูลค่าเงินสมัย 60 ปีที่แล้ว) เป็นอย่างสูง คุณพ่อโรมีเออจึงเลือกซื้อที่ทำนายูริมคลอง คือคลองสาทร แถวบริเวณซอยเซนต์หลุยส์ 1, 2, 3 (สาทร 11, 13 และ 15 ในปัจจุบัน) การซื้อที่ดินไว้เมื่อได้จังหวะนับเป็นการดีเพื่อจะได้ไว้ใช้คราวจำเป็น

พอซื้อที่ดินได้แล้ว ก็ลงมือถมปละปรับให้เรียบทันที ฯพณฯ หลุยส์ เวย์ จึงบอกบุญไปทั่วพระนคร ครั้นได้ทราบว่ามีสังฆคาทอลิกได้ที่ดินแล้ว และกำลังถมอยู่ ต่างคนต่างหลั่งไหลมาดู **“โอ! ความหวัง ความปรารถนาของเรา กำลังกลายเป็นความจริงแล้ว”** ฯพณฯ หลุยส์ เวย์ แบ่งส่วนหนึ่งของที่ดินไว้เพื่อก่อตั้งโรงพยาบาล ส่วนที่เหลือก็ไว้สำหรับสร้างโรงเรียนกับวัดในภายหลังเมื่อถึงเวลาที่มีคริสตังมาอยู่ในบริเวณโรงพยาบาลแล้ว

แม้ว่า ฯพณฯ หลุยส์ เวย์ ไม่มีโอกาสสร้างวัดเซนต์หลุยส์ กับโรงเรียนได้ก็ตาม ท่านก็ได้สงวนที่ดินไว้ส่วนหนึ่ง เพื่อจะได้มีการสร้างภายหลัง ที่ดินทั้งหมดที่กล่าวมาแล้วนี้ ฯพณฯ หลุยส์ เวย์ เป็นผู้ซื้อไว้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นที่ของโรงพยาบาล ของวัดเซนต์หลุยส์ ของโรงเรียนรอบ ๆ หรือที่ปลูกบ้านของคริสตัง ไม่มีการพระราชทานที่ดินในสมัยนั้นจากในหลวงเลย ดังในบันทึกวันแรก ๆ ของโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ก็ได้มีการจดบันทึกไว้ว่า **“มิสซังคาทอลิกกรุงเทพฯ เป็นเจ้าของที่ดิน และอาคารทั้งหมดของโรงพยาบาล”** ฯพณฯ หลุยส์ เวย์ ได้มีความยินดีที่ได้สร้างโรงพยาบาลแล้ว และยังเก็บที่ดินอีกส่วนไว้เพื่อสร้างโรงเรียนกับวัดในภายหลัง ซึ่งต่อมา พระสังฆราช หลุยส์ โชแร็ง (Louis CHORIN) เป็นผู้ดำเนินการตามจุดประสงค์นี้

ข้าพเจ้า หลุยส์ ออกุส เกลมิ่ง โซแรง
โดยพระมหากรุณาธิคุณแห่งพระเป็นเจ้า และโดยการแต่งตั้งแห่งสมเด็จพระสันตะปาปา
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งเป็นพระสังฆราชแห่งโปลิสตีโลส
และเป็นประมุขแห่งเทียบสังฆมณฑลกรุงเทพฯ
ขอเจริญพรมายังคณะสงฆ์และสัตบุรุษทุกคนในเขตมิสซัง

พี่น้องที่รักทั้งหลาย

วันนี้ ข้าพเจ้าขอเขียนสารฉบับนี้ เพียงเพื่อเผยความในใจที่ข้าพเจ้าใคร่ครวญมาเป็นเวลานานแล้ว และปรารถนาจะเห็นความฝันนั้นเป็นจริงเสียที กล่าวคือ ข้าพเจ้าคิดจะสร้างวัดค่อนข้างใหญ่สักวัดหนึ่งที่ กรุงเทพฯ ภายในบริเวณโรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ เพื่อเป็นอนุสรณ์สถานแด่นักบุญหลุยส์ กษัตริย์ผู้เรืองนาม แห่งประเทศฝรั่งเศส ซึ่งเป็นองค์อุปถัมภ์ของข้าพเจ้าเอง

ท่านอาจตั้งคำถามว่า เหตุใดจึงต้องสร้างวัดใหญ่ขึ้นอีก ทั้ง ๆ ที่กรุงเทพฯ ก็มีวัดมากมายอยู่หลาย แห่งแล้ว ข้าพเจ้าขอตอบว่า ตลอดเวลาสองพันปีมาแล้ว ก่อนที่จะมีการสร้างวัดที่ใดก็ตามทั่วโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาสนสถาน ที่มีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่พระวรสารของพระเยซูคริสตเจ้า พระอาจารย์ของเรา ก็จะมีการชี้แจงเหตุผลหลัก ๆ ในการก่อสร้างดังกล่าว ข้าพเจ้าขอใช้เหตุผลเดียวกันนั้น เพื่อชี้แจงการที่จะต้องสร้างวัดเซนต์หลุยส์ขึ้นที่กรุงเทพฯ เหตุผลเหล่านั้นก็คือ เพื่อให้พระเป็นเจ้าได้เป็นที่รู้จักแก่มวลมนุษยชาติ เพื่อให้มนุษย์มีจิตสำนึกถึงพระบัญญัติอันเป็นสัจธรรมนิรันดร์ขององค์พระผู้สร้าง เพื่อสอนทุกคนไม่ว่าจะยาก ดีมีเงินให้รักพระเป็นเจ้าในฐานะที่ทรงเป็นพระบิดา และทรงสอนให้รักซึ่งกันและกัน ในฐานะที่เป็นพี่น้องร่วม บิดาเดียวกัน

อนึ่ง เป็นการสมควรแล้วมิใช่หรือ ที่แต่ละปีในรอบศตวรรษ พระเป็นเจ้าน่าจะมีสิทธิ์สักครั้งเพื่อ สงวนเคหะสักหลัง จากบรรดาบ้านช่องของเรา จัดไว้เป็นสถานที่นัดพบกับเรามิได้เชี่ยวชาญหรือ พระองค์น่าจะมี เคหะสักหลังเพื่อเรากับพระองค์จะได้อยู่ร่วมกันอย่างเป็นกันเอง พระองค์น่าจะมีเคหะสักหลังเพื่อผู้ที่รู้จัก พระองค์ แล้วสามารถเข้าไปเพื่อเงี่ยหูฟังพระสุรเสียง และเชยชมพระบารมีอย่างใกล้ชิด พระองค์น่าจะมีเคหะ สักหลังสำหรับผู้ที่กำลังแสวงหาพระองค์อยู่ เพียงแต่ยื่นมือออกไปข้างหน้าอย่างตั้งใจ เพื่อที่จะได้สัมผัส รัก และยึดมั่นในพระองค์ เป็นจริงที่ว่าพระเป็นเจ้าประทับอยู่ทั่วไป ทุกแห่งหนตำบล และเราสามารถสัมผัสกับ พระองค์ได้ ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดก็ตาม แต่พระองค์จะทรงพอพระทัยเป็นพิเศษ ที่จะให้เราอยู่ใกล้ชิดกับพระองค์ใน พระวิหารศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

นอกจากนั้นแล้ว ในเมืองใหญ่ ๆ ยังมีวัดวามากขึ้นเท่าไร สัตบุรุษที่ดำเนินชีวิตตามภารกิจของตน ก็ จะได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น ในการเดินทางไปมาระหว่างบ้านกับวัด เหตุใดเล่าผลประโยชน์ฝ่ายสวรรค์ จำต้องได้รับการเอาใจใส่ดูแลน้อยกว่าผลประโยชน์ฝ่ายโลกอยู่ร่ำไป? หรือจะยกตัวอย่างง่าย ๆ ให้เห็นก็คือ

ทำไมกว่าจะหาวัดให้เจอสักแห่งหนึ่ง จึงต้องลำบากลำบากมากกว่าการหาโรงเรียน ทั้ง ๆ ที่วัดก็คือโรงเรียนที่ยิ่งใหญ่ และจำเป็นอย่างขาดเสียมิได้ ซึ่งคอยต้อนรับบุคคลทุกวงการและทุกวัย ทั้ง ๆ ที่วัดชวยอดสูงเด่นอยู่เหนือตึกกรมบ้านช่อง ตามเมืองต่าง ๆ ของเรา เพื่อคอยเป็นสัญลักษณ์ในเชิงพลังใจ สำหรับผู้ที่ออกไปทำงานในตอนเช้า และเป็นสัญลักษณ์ในเชิงภาวนาขอพระคุณสำหรับผู้กลับบ้าน เพื่อพักผ่อนในยามเย็น

แทนที่จะเอาแต่บ่นว่าประชากรที่อาศัยอยู่ในเมืองที่ขยับขยายออกไปทุกรอบด้าน ดังเช่นกรุงเทพฯ ซึ่งอยู่กันอย่างแออัด ปานจอมปลวก และปราศจากสิ่งยึดเหนี่ยวทางจิตใจ แทนที่จะบ่นว่า มีแต่มรสุมแห่งความเกลียดชัง และการต่อต้านที่กระหน่ำลงมายังเมืองเหล่านี้ ส่วนลมอ่อน ๆ ที่นำมาซึ่งความบรรเทาและความหวังจากสวรรค์ ไม่เคยพัดโชยมาเลย แทนที่จะบ่นว่า เราจงมาสร้างวัดตามความสามารถของเราเกิดเพื่อถวายเกียรติแด่พระเป็นเจ้า พระผู้เป็นใหญ่ ซึ่งเป็นเจ้าแห่งน้ำใจและแห่งดวงใจทั้งหลาย และเชิญพระองค์ลงมาสถิตแนบชิดกับเราในตู้ศีลของวิหารของพระองค์

เรากำลังเจริญชีวิตอยู่ในโลกที่แปลงแยก โลกที่ไม่ต้องการข้องแวะกับเรื่องฝ่ายจิต โลกที่อุดมการณ์วัตถุนิยมครอบงำอุดมการณ์จิตนิยมอย่างน่าใจหาย ฉะนั้น เราต้องรีบสร้าง “เคหะแห่งพระธรรมล้ำลึก” เป็นจำนวนมาก ต้องรีบสร้างเคหะแห่งพระธรรมล้ำลึกอันยิ่งใหญ่ ซึ่งพระเป็นเจ้าทรงยอมอุทิศองค์ ต้องรีบสร้างเคหะที่พระเยซูคริสตเจ้าทรงมอบพระองค์เองวันแล้ววันเล่าแก่วิญญาณในบรรยากาศที่ สงัดเงียบ สง่างาม แบบเหนือธรรมชาติ

ถึงกระนั้นก็ตาม พี่น้องที่เคารพรัก ข้าพเจ้าขอสารภาพว่า ก่อนที่จะลงมือดำเนินการที่มีมูลค่ามหาศาลนี้ ข้าพเจ้าต้องเสาะแสวงหาผู้ที่เห็นพ้องกับข้าพเจ้า และผู้ที่จะทำให้การสนับสนุนเสียก่อน เริ่มตั้งแต่สวรรค์ลงมาถึงพวกเราทั้งหมด วัดที่จะสร้างขึ้นใหม่นี้ข้าพเจ้าปรารถนาจะถวายนามวัดว่า “วัดเซนต์หลุยส์” ก็เพราะข้าพเจ้ามีความไว้วางใจมั่นว่า ท่านนักบุญหลุยส์ ผู้เป็นทั้งนักบุญและกษัตริย์ผู้ใหญ่อิ่งองค์นี้ จะทรงปกป้องคุ้มครองข้าพเจ้า ให้สำเร็จสมปรารถนา

ในที่นี่ ข้าพเจ้าไม่มีเจตนาจะบรรยายชีวประวัติของท่านนักบุญหลุยส์ จะขอกล่าวแต่เพียงว่า ท่านนักบุญกษัตริย์พระองค์นี้ ทรงโดดเด่นมากในด้านพระราชจริยวัตร โดยทรงยึดมั่นในความดี ความจริง และความเที่ยงธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเที่ยงธรรม พระองค์ทรงพยายามชำระไว้ให้คงอยู่ท่ามกลางข้าทาสผู้ต่ำต้อยที่สุดของพระองค์ ท่ามกลางพลกนิกรของราชอาณาจักร ระหว่างกษัตริย์ต่อกษัตริย์ด้วยกัน และระหว่างสมเด็จพระสันตะปาปากับองค์จักรพรรดิ นักบุญหลุยส์ทรงว่าราชการโดยประทับบนบัลลังก์ ซึ่งทำขึ้นอย่างหยาบ ๆ ตั้งอยู่กับดินตรงโคนต้นโอ๊ก ภายในบริเวณพระราชวังแวนแซน ประวัติศาสตร์กล่าวขวัญไว้ว่า พระองค์ทรงชมราศีของกษัตริย์ที่ประทับบนราชบัลลังก์ทุกพระองค์ทั้งหมด ท่านนักบุญหลุยส์ทรงเป็นสันติราชาที่เลอเลิศ ในยุคของเรานี้ มีการทำลายล้างสันติภาพ มีการเรียกร้องหาความสงบ ก็ควรแล้วที่จะสร้างวัดในนามของนักบุญองค์นี้บ้าง

ไซ้แต่เท่านั้น ข้าพเจ้าประสงค์จะสร้าง “วัดเซนต์หลุยส์” เพื่อเป็นอนุสรณ์แต่ธรรมทูตรุ่นพี่สององค์องค์หนึ่งคือ พระคุณเจ้าหลุยส์ เวย์ ซึ่งเป็นประมุขมิสซังสยามตั้งแต่ปี ค.ศ.1875 ถึง 1909 และอีกองค์หนึ่งคือ คุณพ่อหลุยส์ โรมิเออ เพรอญิกของมิสซังขณะนั้น ทั้งสองท่านได้เห็นพร้อมตอกกันที่จะเลือกและจัดการซื้อที่ดินแปลงหนึ่ง ซึ่งพระเป็นเจ้าทรงลิขิตเอาไว้สำหรับสร้างวัดนี้ ข้าพเจ้าไม่แปลกใจเลยที่เมื่อหยิบยกเรื่องของบุคคลทั้งสองขึ้นมาแล้ว กลับทำให้พวกท่านส่วนใหญ่บอกว่าไม่เกี่ยว ถึงจะอย่างนั้นก็เถอะ ข้าพเจ้าขอมอบโครงการที่ไม่ถ่วงหนักนี้ ไว้ภายใต้อุปการะของท่านทั้งสองอยู่ดี ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า ท่านทั้งสองก็คงจะภาวนาช่วยให้กิจการของข้าพเจ้า ดำเนินไปจนบรรลุผลสำเร็จได้อย่างแน่นอน

อันดับต่อไป ข้าพเจ้าจะต้องมั่นใจเสียก่อนว่าจะได้รับความร่วมมือจากบุคคลต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้ตัว โดยเริ่มต้นจากบรรดาคาทอลิกที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ และที่อื่น ๆ ต่อไปภายหลังถ้าจำเป็น ขออย่าให้มีใครสักคนลืมไปว่า การมีส่วนร่วมสร้างวัดสักแห่งเป็นการแสดงความเชื่อที่หนักแน่นที่สุด การสร้างวัดเป็นการสรรเสริญพระเจ้าผู้เป็นเจ้าโดยตรง การสร้างวัดเปรียบเสมือนเครื่องบูชาอันถาวร สืบถึงบุตรหลานที่จะเกิดมาในแผ่นดินนี้ เพื่อถวายแด่พระเจ้าผู้ทรงสถิตอยู่ในสรวงสวรรค์

ข้าพเจ้าได้มอบให้สถาปนิกท่านหนึ่งออกแบบวัดเซนต์หลุยส์ และได้กำชับแต่แรกเลยว่า รูปแบบของวัดจะต้องเป็นรูปกางเขน ข้าพเจ้ายังได้ขอร้องท่านสถาปนิกให้จัดวางทุกส่วนของวัดให้เล็งไปทางพระแท่นใหญ่และตู้ศีล เพื่อที่สัตบุรุษทุกคนที่อยู่ภายในวัด จะได้หันหน้าไปยังตู้ศีล และมีจิตใจร่วมกันในการถวายบูชามิสซา

จริงอยู่ ความเชื่อสามารถเคลื่อนย้ายภูเขาได้ แต่ข้าพเจ้าไม่สามารถบอกได้ว่า ความเชื่อมีพลังเพียงพอที่จะสร้างวัดสักหลังหรือไม่ แม้แต่ความเชื่อเองก็ต้องการปัจจัย ปัจจัยที่จำเป็นไม่ว่าเพื่อที่จะกระทำการใด ในที่นี้ ข้าพเจ้าหมายถึงทุนทรัพย์ ความเชื่อจะหาทุนทรัพย์มาให้จนได้ ทุนทรัพย์นั้นจำเป็นสำหรับวางพื้นฐาน สำหรับก่อกำแพงอิฐ สำหรับบานหน้าต่าง สำหรับโค้งหลังคา สำหรับหอรบระฆัง สำหรับเครื่องแต่งตัวอาทิ พระแท่น รูป 14 ภาค อ่างศีลล้างบาป ม้านั่ง อาสน์ ฯลฯ ข้าพเจ้าขอเชิญชวนแต่ละท่านร่วมบริจาคอะไรก็ได้แล้วแต่กำลังศรัทธาของแต่ละคน

ข้าพเจ้าหวังว่า กิจการเหล่านี้คงจะได้ดำเนินไปในไม่ช้า เหตุว่าข้าพเจ้ามอบการก่อสร้างไว้ในพระหัตถ์ของพระและในมือของพวกท่านด้วย ท่านคงจะไม่ปล่อยให้งานชิ้นนี้ดำเนินไปตามยถากรรม ท่านคงไม่สามารถลงทุนอะไรที่จะดีไปกว่า การลงทุนอิฐสักก้อนหรือหลาย ๆ ก้อนก็ได้ เพื่อนำไปก่อสร้างพระวิหารของพระเจ้า มีผู้กล่าวไว้ว่า “ความจำของก้อนอิฐก้อนหิน ถาวรยิ่งกว่าความจำของมนุษย์” ที่ว่าก้อนอิฐพูดได้นั้น พูดได้จริง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก้อนอิฐที่นำมาอุทิศถวายให้แก่พระเจ้า

วันเวลาจะย่างกรายมาถึง เมื่อถึงเวลานั้นโดยเราไม่ทันรู้ตัว เราจะไปปรากฏตัวต่อหน้าพระพักตร์พระตุลาการสูงสุด เราไม่มีอะไรสลักสำคัญที่จะรายงาน มีแต่ความดีเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งไม่เพียงพอแก่พระมหากรุณาธิคุณแม้แต่หน่อย เราจะเป็นผู้มีบุญ ถ้ามีเสียงร้องจากแผ่นดินประกาศก้องว่า ท่านของเรานั้นบริบูรณ์แล้ว ยิ่งไปกว่านั้น ถ้าหากท่านนักบุญหลุยส์เอ็นดูมาเป็นสักขีพยานต่อหน้าพระตุลาการสูงสุดว่า เราเป็นผู้มีใจกว้างขวางที่ได้ช่วยสร้างวัดของท่าน ก็ยิ่งจะเป็นบุญลามากแก่เรามากขึ้นอีก

พี่น้องที่รักทั้งหลายเราต้องไม่ลืมว่าวัดที่เรากำลังจะสร้างด้วยเงินที่เราเจียดให้นี้ ย่อมเป็นสักขีพยานเป็นรายงานและคำภาวนาของเราทั้งสิ้น ซึ่งพระเยซูคริสตเจ้าทรงโปรด ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่า แม้ความบ้าคลั่งในการทำลายล้างศาสนาที่กำลังทำกันอยู่ในประเทศหลังมานเหล็ก หรือที่กำลังทำทูลารจรต่อพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ในประเทศคอมมิวนิสต์นั้น ด้วยความศักดิ์สิทธิ์ของพระวิหารนี้ พวกคอมมิวนิสต์หาได้ทำลายจุดหมายปลายทางที่แท้จริงของสัตบุรุษให้หมดสิ้นไปไม่

ประวัติศาสตร์ของโลกเรา และประวัติส่วนตัวของแต่ละคน ล้วนเป็นเรื่องราวของการก่อสร้างตัวจะว่ากันไปแล้ว เราทุกคนก็เปรียบเสมือนก้อนอิฐทรงชีวิต ที่มุ่งหน้าตรงไปยังพระเจ้าองค์เดียวกัน อิฐหินทุกก้อนยึดติดอยู่กับพระองค์โดยอาศัยการสักการะนมัสการนั่นเอง

ฉะนั้น เราจึงควรเข้าใจให้ซาบซึ้งถึงเนื้อแท้แห่งคาทอลิก ในด้านที่เกี่ยวกับวัดที่สร้างขึ้นด้วยน้ำมือของมนุษย์ ว่ามีอะไรบ้าง สำหรับคนที่ปราศจากความเชื่อ ก็อาจจะรู้สึกประทับใจกับการก่ออิฐถือปูนที่ดูงาม

ตา กับการจัดระบบแสงที่ลงตัว และความเงียบที่น่าน้ำใจ แต่สำหรับผู้ที่มีความเชื่อในองค์พระเป็นเจ้าของเจ้า เมื่อได้มาเห็นวัดแล้ว ก็จะนึกถึง ภาพของวิหารแห่งสวรรค์ ซึ่งก่อสร้างด้วยเหล่านักบุญและเทวดาทั้งหลาย เป็นกล่องแก้วแห่งศีลมหาสนิท วัดคาทอลิกของเราคือภาพลักษณ์อันเด่นชัดของชีวิตคริสตชน วัดที่ก่อสร้างด้วยอิฐ แสดงให้เห็นความสวยงามแห่งชีวิตคริสตัง อันตั้งอยู่ในความศักดิ์สิทธิ์ ด้วยว่า “นี่คือเคหะของพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและเป็นประตูสวรรค์” ไม่ว่าเราจะเข้าใจหรือไม่ก็ตาม เราทุกคนเป็นอิฐทรงชีวิตของวิหารที่พระเป็นเจ้าของเจ้า ทรงสร้างสรรคขึ้นมาเพื่อพระสิริมงคลของพระองค์ในสวรรค์ เราทุกคนจะต้องเป็นสักการสถานของพระจิตเจ้า ผู้เป็นกำลังชีวิต ขอให้เรามาวัดบ่อย ๆ เข้าไปพบพระองค์ในวิหารของพระองค์ทุก ๆ วัน ถ้าเราสามารถมาได้ จงรักวัดของเราด้วยใจศรัทธาอย่างแนบแน่น แล้วเราจะได้รับความยินดีอย่างหาคำอธิบายไม่ได้ คือ ความยินดีที่เราได้เห็นว สติปัญญาของเราค่อย ๆ ก้าวเข้าไปสู่พระฉายาของพระเป็นเจ้าของเจ้า ดวงใจของเรากำลังค่อย ๆ ละลายเข้าไปแทรกอยู่ในความรักของพระองค์ และในที่สุด วิญญาณของเรา ก็พร้อมที่จะเข้าสู่เยรูซาแลม แดนสวรรค์ ที่นั่น เราจะได้พบกับพระองค์ด้วยความชื่นชมแห่งสันติสุขนิรันดร

หลุยส์ โชแรง

สังฆราช และ ประมุขแห่งมิสซังกรุงเทพฯ

ได้ลงนามเป็นหลักฐาน ณ กรุงเทพฯ

เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน ค.ศ.1955

